

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.02.1966, sp. zn. 4 Tz 8/66, ECLI:CZ:NS:1966:4.TZ.8.1966.1

Číslo: 23/1966

Právní věta: Při zkoumání důvodů, uvedených v ustanovení § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. musí soud při postupu podle § 188 odst. 2 písm. b) příp. § 223 odst. 2 tr. ř. přihlížet nejen k druhu a výši trestu, pokud byl obviněnému pro jiný trestný čin již uložen, s ohledem na trest, k němuž může stíhání vést, ale současně musí zhodnotit i všechny okolnosti obou trestných činů, jejich stupně nebezpečnosti pro společnost, a to vždy z hlediska účelu trestu ve smyslu § 23 tr. zák., zejména je třeba uvážit, zda trest dříve uložený již dostatečně zabezpečuje výchovu obviněného k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.02.1966

Spisová značka: 4 Tz 8/66

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ukládání trestu

Předpisy: 141/1961 Sb. § 172 odst. 2 písm. a
§ 188 odst. 2 písm. b
§ 223 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/1966 sb. rozh.

Při zkoumání důvodů, uvedených v ustanovení § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. musí soud při postupu podle § 188 odst. 2 písm. b) příp. § 223 odst. 2 tr. ř. přihlížet nejen k druhu a výši trestu, pokud byl obviněnému pro jiný trestný čin již uložen, s ohledem na trest, k němuž může stíhání vést, ale současně musí zhodnotit i všechny okolnosti obou trestných činů, jejich stupně nebezpečnosti pro společnost, a to vždy z hlediska účelu trestu ve smyslu § 23 tr. zák., zejména je třeba uvážit, zda trest dříve uložený již dostatečně zabezpečuje výchovu obviněného k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 22. 2. 1966 – [4 Tz 8/66](#).)

Usnesením okresního soudu v Teplicích ze dne 11. srpna 1965 č. j. 5 T 491/65-39 bylo při

předběžném projednání obžaloby zastaveno z důvodu § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. trestní stíhání obviněného pro trestné činy příživnictví podle § 203 odst. 2 tr. zák. a zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2 tr. zák. Obviněný byl stíhán proto, že od 30. listopadu 1964 do 9. července 1965 v Duchcově s výjimkou doby od 15. května do 16. června 1965, kdy byl v pracovním poměru, řádně nepracoval, ačkoliv byl práce schopen a dal se živit svou manželkou a svými známými a že v době od 30. listopadu 1964 do 9. července 1965 v Duchcově neplnil vyživovací povinnosti ke svým šesti nezletilým dětem.

Okresní soud v Teplicích zastavil stíhání proti obviněnému z toho důvodu, že obviněný byl rozsudkem okresního soudu v Teplicích ze dne 27. července 1965 č. j. 5 T 753/64-28 odsouzen pro pokus trestného činu obecného ohrožení podle § 8 odst. 1, § 179 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody na tři roky, který spáchal tak, že dne 9. srpna 1964 v odpoledních hodinách v Duchcově v podnapilém stavu ve svém bytě polil benzinem podlahu a nábytek s úmyslem byt podpálit, bylo mu však v tom zabráněno manželkou a přivolanými občany K. a L. Usnesení okresního soudu nabylo právní moci dne 15. srpna 1965.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu usnesení okresního soudu zrušil a okresnímu soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo a zjistil, že zákon byl porušen.

Okresní soud v Teplicích vycházel při rozhodování o zastavení trestního stíhání obviněného ze skutečnosti, že obviněný byl pravomocným rozsudkem z 27. července 1965 sp. zn. 853/64 odsouzen pro pokus trestného činu obecného ohrožení podle § 8 odst. 1, § 179 odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na tři roky.

Důvody, uvedené v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. nejsou však v případě obviněného vůbec dány. Při porovnání trestné činnosti obviněného, pro kterou byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří let nepodmíněně, s trestnou činností, ohledně níž bylo trestní stíhání zastaveno, nelze dojít k závěru, že by trest, který by měl být uložen za trestné činy podle § 202 odst. 2 tr. zák. a § 213 odst. 2 tr. zák. byl zcela bez významu vedle již uloženého trestu. Okresní soud při zastavení trestního stíhání vzal v úvahu jenom jednu okolnost, že totiž při výměře trestu tří let bylo již přihlédnuto k tomu, že obviněný nepracoval a dal se živit svou manželkou. Je však třeba vzít v úvahu, že obviněnému za pokus trestného činu obecného ohrožení podle § 8 odst. 1, § 179 odst. 1 tr. zák. byl trest uložen na dolní hranici trestní sazby, ačkoliv šlo o velmi závažný trestný čin. Obviněnému bylo zamezeno v provedení činu v poslední chvíli a kdyby se mu čin podařil, byly ohroženy životy jeho dětí.

I toto zažalované jednání je většího rozsahu a významu. Obviněný je stíhán, že po dlouhou dobu nikde nepracuje a dal se živit především svou manželkou, která se musela starat o šest nezletilých dětí z vlastního příjmu. Jak je patrné z výpovědí manželky obviněného, obviněný se živil i na úkor rodinných přídatků na děti. Ačkoliv byl práce schopen, přesto se nezapojil do práce a nebral vůbec zřetel na to, že při početné rodině je jeho přední povinností řádně se o ni starat. Podle zprávy o pověsti obviněný navštěvuje často hostince, opíjí se a vzhledem k jeho velmi špatné pracovní morálce nechtějí ho závody přijmout do pracovního poměru, poněvadž ho již znají.

Při porovnání závažnosti trestných činů podle § 202 odst. 2 a § 213 odst. 2 tr. zák., osoby obviněného a míry jeho zavinění s trestnou činností, pro kterou již obviněný byl odsouzen rozsudkem okresního soudu v Teplicích ze dne 27. července 1965 č. j. 5 T 753/64-28, je vidět, že trest, který by obviněnému byl uložen za trestné činy podle § 202 odst. 2 a § 213 odst. tr. zák., by nebyl zcela bez

významu vedle již uloženého trestu odnětí svobody v trvání tří let. Porušil tedy okresní soud svým rozhodnutím zákon v ustanovení § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř.

Poněvadž předseda Nejvyššího soudu podal stížnost dne 31. ledna 1966, tedy v šestiměsíční lhůtě ve smyslu § 272 tr. ř. a navrhl, aby vadné rozhodnutí okresního soudu bylo zrušeno, rozhodl Nejvyšší soud, jak je výše uvedeno.

Podle § 270 odst. 1 tr. ř. pak přikázal okresnímu soudu v Teplicích, aby věc znovu projednal a rozhodl. Okresní soud se musí při novém projednání věci řídit právním názorem výše uvedeným (§ 270 odst. 4 tr. ř.).